

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.309/2015/53. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év június hó 21. és 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2016. év június hó 23. napján kihirdette a következő

ítéletet:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. év november hó 21. napján kihirdetett 18.B.1115/2009/111. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az elsőfokú ítélet bevezető részében a tárgyalási napok közül a 2014. február 2. és április 25. napok feltüntetését mellőzi, egyben megjelöli, hogy a Fővárosi Törvényszék az ítéletet 2014. november 21. napján hirdette ki.

A IV.r. vádlottal szemben a Veszprémi Városi Bíróság 3.B.703/2002/117. számú ítéletében kiszabott 10 (tíz) hónapi börtönbüntetés, a Kecskeméti Városi Bíróság 18.B.1033/2003/88. számú ítéletében kiszabott 1 (egy) év és 3 (három) hónap börtönbüntetés, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.Fb.2497/2003. számú ítéletében kiszabott 1 (egy) évi börtönbüntetés, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.B.80055/2005/112. számú ítéletében kiszabott 1 (egy) év 8 (nyolc) hónap börtönbüntetés, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.B.80069/2005/260. számú ítéletben kiszabott 1 (egy) év és 11 (tizenegy) hónap börtönbüntetés végrehajtásának elrendelését mellőzi.

Az I.r. és II.r. vádlottakat az ellenük 2 rb. társtettesként elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) és (4) bekezdés) miatt emelt vád alól, III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., X.r., XI.r., XII.r. és XIII.r. vádlottakat az ellenük 2 rb. bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) és (4) bekezdés) miatt emelt vád alól tekinti felmentettnek.

A VIII.r., IX.r., X.r., XI.r., XII.r. és XIII.r. vádlottakkal szemben 3 rb. bűnsegédként, egy esetben folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276.§) miatt a büntetőeljárást megszünteti.

Az V.r. vádlott nevét, lakóhelye címét és személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

A VI.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

A VII.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

A VIII.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

A XI.r. vádlott lakóhelye címét és személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

Az elsőfokú ítélet bünygyi költség viselésére vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására utasítja.

Az eljárásban lefoglalt bűnjelek tekintetében az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 303.699,- (háromszázháromezer-hatszázkilencvenkilenc) Ft bünygyi költségből VII.r. vádlott 56.690,- (ötvenhatezer-hatszázkilencven) Ft-ot, IX.r. vádlott 72.996,- (hetvenkettőezer-kilencszázkilencvenhat) Ft-ot, míg a XII.r. vádlott 61.110,- (hatvanegyezer-egyszáztiz) Ft-ot köteles az államnak megfizetni, míg 112.903,- (egyszáztizenkettőezer-kilencszázhárom) Ft bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2014. november 21. napján kelt 18.B.1115/2009/111. számú ítéletével

I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki adócsalás büntettében (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés), 3 rb. magánokirat-hamisítás vétségében, melyből egy eset folytatólagosan elkövetett (1978. évi IV. törvény 276.§). A bíróság ezért a vádlottat halmazati büntetésül 2 évi börtönbüntetésre és 2.000.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 10.000 forintnként rendelte szabadságvesztésre átváltoztatni.

II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki adócsalás büntettében (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés), 3 rb. magánokirat-hamisítás vétségében, melyből egy eset folytatólagosan elkövetett (1978. évi IV. törvény 276.§). A bíróság ezért a vádlottat halmazati büntetésül 2 évi börtönbüntetésre és 2.000.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 10.000 forintnként rendelte szabadságvesztésre átváltoztatni.

III.r. vádlott bűnösségét adócsalás büntettében mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés), 3 rb. magánokirat-hamisítás vétségében, melyből egy eset folytatólagosan elkövetett, mint bűnsegéd. (1978. évi IV. törvény 276.§). A bíróság ezért a vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

IV.r. vádlott bűnösségét adócsalás büntettében, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés), 3 rb. magánokirat-hamisítás vétségében melyből egy eset

folytatólagosan elkövetett, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 276.§), jogosulatlan gazdasági előny megszerzése büntetnének kísérletében (1978. évi IV. törvény 288. § (1) bekezdés), közokirat-hamisítás büntetnében (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés b./ pont), csődbűncselekmény büntetnében (1978. évi IV. törvény 290.§ (1) bekezdés a./ pont) állapította meg. A bíróság ezért a vádlottat halmazati büntetésül 3 évi börtönbüntetésre és a közügyektől 4 évi eltiltásra ítélte.

A bíróság elrendelte a Veszprémi Városi Bíróság 3.B.703/2002/117. számú ítéletében kiszabott 10 hónapi börtönbüntetés, a Kecskeméti Városi Bíróság 18.B.1033/2003/88. számú ítéletében kiszabott 1 év és 3 hónap börtönbüntetés, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.Fb.2497/2003. számú ítéletében kiszabott 1 évi börtönbüntetés, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.B.80055/2005/112. számú ítéletében kiszabott 1 év 8 hónap börtönbüntetés, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.B.80069/2005/260. számú ítéletben kiszabott 1 év és 11 hónap börtönbüntetés végrehajtását.

V.r. vádlott bűnösségét adócsalás büntetnében, mint bűnsegéd, (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés), 3 rb. magánokirat-hamisítás vétségében, melyből egy eset folytatólagosan elkövetett, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 276.§) állapította meg. A bíróság ezért a vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

VI.r. vádlott bűnösségét adócsalás büntetnében, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés), 3 rb. magánokirat-hamisítás vétségében, melyből egy eset folytatólagosan elkövetett, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 276.§) állapította meg. A bíróság ezért a vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

VII.r. vádlott bűnösségét adócsalás büntetnében, mint bűnsegéd, (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés), 3 rb. magánokirat-hamisítás vétségében, melyből egy eset folytatólagosan elkövetett, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 276.§) mondta ki. A bíróság ezért a vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

VIII.r. vádlott bűnösségét adócsalás büntetnében, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés) állapította meg. A bíróság ezért a vádlottat 2 évi börtönbüntetésre és a közügyektől 4 évi eltiltásra ítélte.

IX.r. vádlottat bűnösnek mondta ki adócsalás büntetnében, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés). A bíróság ezért a vádlottat 1 évi és 2 hónapi börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

X.r. vádlott bűnösségét adócsalás büntetnében, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés) állapította meg. A bíróság ezért a vádlottat 1 évi és 2 hónapi börtönbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

XI.r. vádlott bűnösségét adócsalás büntetében, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés) állapította meg. A bíróság ezért a vádlottat 1 évi és 2 hónapi börtönbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

XII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki adócsalás büntetében, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés). A bíróság ezért a vádlottat 1 évi és 2 hónapi börtönbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

XIII.r. vádlott bűnösségét adócsalás büntetében, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés) állapította meg. A bíróság ezért a vádlottat 1 évi és 2 hónapi börtönbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

A bíróság I-VII.r vádlottakat az ellenük 2 rb. adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) és (4) bekezdés) miatt emelt vád alól, VIII-XIII.r. vádlottakat az ellenük 2 rb. adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) és (4) bekezdés), valamint 3 rb. magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276.§) miatt emelt vád alól, IV.r. vádlottat további 1 rb. számviteli rend megsértésének vétsége (1978. évi IV. törvény 289.§ (3) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

A bíróság a zár alá vett vagyontárgyak zár alá vételét megszüntette, a Mercedes 230T típusú személygépkocsit IX.r. vádlottnak, a MKB Banknál kezelt 39.666.947 forintot, a CIB Banknál kezelt 131.165.000 forintot, a VPOP-nál kezelt 20 angol fontot, 71.460 eurót, 108.381 amerikai dollárt, 190 hongkongi dollárt a Bergner Magyarország Kft-nek, a VPOP-nál kezelt 16.600.000 forintot IV.r. vádlottnak, az 1.450 eurót, 100 angol fontot és 80.000 forintot VI.r. vádlottnak rendelte kiadni.

A bíróság úgy rendelkezett, hogy a vádlottak egyetemlegesen kötelesek viselni 6.956.922 forint bűnügyi költséget. A VII.r. vádlottat további 25.000 Ft, míg a XII.r. vádlottat további 30.480 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

- . -

Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően az ügyész fellebbezést jelentett be valamennyi vádlott terhére súlyosításért, a felmentések körében bűnösség megállapításáért, de IV.r. vádlott tekintetében a számviteli rend megsértésének vétsége alóli felmentését tudomásul vette.

I.r., II.r. és III.r. vádlottak védője felmentésért, IV.r. vádlott és védője enyhítésért, V.r. vádlott és védője felmentésért és enyhítésért fellebbeztek. A VI.r. vádlott és védője nyilatkozatukra 3 napot fenntartottak. VII.r. vádlott és védője felmentésért, VIII.r., X.r. és XI.r. vádlottak, valamint védőjük felmentésért, illetve enyhítésért fellebbeztek. A IX.r. vádlott és védője nem voltak jelen az ítélet kihirdetésénél. XII.r. vádlott és védője 3 napot fenntartottak a nyilatkozatuk megtételére, XII.r. vádlott nem volt jelen, védője felmentésért fellebbezett.

A nyilatkozatra fenntartott 3 napon belül VI.r. vádlott és védője - tértivevénnel igazoltan - joghatályos fellebbezéssel éltek felmentés, illetve enyhítés céljából.

Az ítélet kihirdetéséről távolmaradtaknak a bíróság kézbesítette az elsőfokú ítéletet. Közülük IX.r. vádlott határidőben enyhítésért fellebbezett. Védője ugyancsak fellebbezést jelentett be enyhítésért, a postára adás időpontja nem állapítható meg, mert a bíróságon a beadvány borítékja nem lelhető fel. Az ítélet tábla a perorvoslatot, a vádlott javára szólóan határidőben benyújtottnak tekintette, s azt joghatályosként elfogadta. A nyilvános ülésen a védő tértivevény másolatával igazolta a határidő megtartását. Fellebbezést jelentett be továbbá 8 napon belül XIII.r. vádlott is felmentésért, illetve enyhítésért.

Ugyanakkor a nyilatkozatra fenntartott 3 napon belül XII.r. vádlott és védője a felterjesztett iratokból megállapíthatóan, nem éltek perorvoslattal. A nyilvános ülésen a védő bemutatta enyhítésért szóló fellebbezése másolatát, amelyen szerepel a Fővárosi Törvényszék 2014. november 24. napi érkeztető bélyegzője, tehát joghatályos, az eredeti példány nincs az iratok között.

A Fővárosi Főügyészség az indokolt ítélet kézhezvételét követően az ügyészi fellebbezést részletesen megindokolta. Helytállónak találta azt az ítéleti indokolást, mely szerint a Kft1. a 2005. és 2006. adóévben végzett valós gazdasági tevékenységet, tehát voltak legális beszerzései, ám bizonyíthatóan felhasználták a fiktív beszerzéseket igazoló számlákat is - csökkentő tényezőként -, amelyeket a Kft2. állított ki e célból. A felmentő rendelkezés elfogadható, mert a fiktív és nem fiktív beszerzés nem választható szét számszakilag, történt tehát bűncselekmény, csak annak mértéke nem határozható meg. Erre figyelemmel az I-VII.r. vádlottak körénél a felmentés jogalapjának bizonyítottság hiányában történő megváltoztatása szükséges.

Más helyzetnek ítélte a VIII-XIII.r. vádlottak cselekvőségének megítélését. Álláspontja szerint a vádlottak magatartása szorosan összefügg, nem lehet azt állítani, hogy ennek az elkövetői körnek nem volt befolyása a Kft1. társasági adónemben történő beszerzési számláinak beállítására. Itt a felmentés oka ugyancsak bizonyítottság hiányában határozható meg.

A magánokirat-hamisítás vonatkozásában a VIII-XIII.r. vádlottak felmentésével nem értett egyet. A bíróság is megállapította e vádlottak terhére a fiktív iratokkal történő vádmoltatást. A Kft2. által később történő un. alászámlázási tevékenység pedig a valótlan adatokkal vámmozdított áruk legalizálásán alapult a fiktív beszerzési számlák kiállításával. A bíróság által megállapított tényállás fenntartása mellett kimondható a VIII-XIII.r. vádlottak bűnössége a 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében.

A büntetés kiszabása körében I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzését, IV.r. vádlott esetében a börtönbüntetés tartamának felemelését látta indokoltnak. Az V.r., VII.r., IX.r., X.r., XI.r., XII.r. és XIII.r. vádlottak esetében ugyancsak a szabadságvesztés próbaidőre felfüggesztésének mellőzésére tett indítványt. A VI.r. vádlottat abszolút meghatározó szerepüként ítélte meg, börtönbüntetésének tartamának felemelését a próbaidő mellőzésével kérte megállapítani. A VIII.r. vádlott központi szereplője volt a vádmoltatásnak, erre figyelemmel a börtönbüntetésének felemelését látta indokoltnak.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1003/2015/2-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést - részben más okból is, - az indokolásnak megfelelően fenntartotta.

Észrevételezte, hogy a VI.r. vádlott védője és a IX.r. vádlott védője által benyújtott fellebbezések joghatályossága nem állapítható meg, a feladást igazoló borítékok nem lelhetők fel.

A perrendi szabályok körében relatív eljárási szabálysértésként róta fel, hogy a Budakörnyéki Ügyészség G.4064/2010/25-I. számú vádiratának ismertetése nem tűnik ki a tárgyalási jegyzőkönyvekből. Ennek elmulasztását azonban nem tartotta jelentősnek, miután a IV.r. vádlott és védője jelenlétében hallgatta meg a bíróság a tanút, a vádlott észrevételt tett, tudta milyen vádról van szó. A továbbiakban XII.r. vádlott védelmére kirendelt ügyvéd eljárásával kapcsolatos aggályait vetette fel. Hiányolta a kirendelő határozatot, a kiadói utasítás szerint az értesítés a Budapest, V. kerületi címre ment, onnan ismeretlen jelzéssel visszaérkezett. Értesítették az Ügyvédi Irodát is az Alkotmány utcában, ahol tag volt egy névazonos ügyvéd, az iroda közölte, hogy nevezett a praxisát szünetelteti. Újabb kiadói utasítás szerint a Budapest, VI. kerület alatti címre küldtek idézést, amely eredményeként a 2014. február 4-i tárgyalástól az ügyvéd kirendelt védőként eljár. A perbeszéd napján őt ügyvédjelölt helyettesítette, a bíróság nem ellenőrizte a gyakorlati idejét és az sem állapítható meg, hogy az ügyészi perbeszéd közben megérkező védő mondta-e a perbeszédet. A Budapesti Ügyvédi Kamara közzétett nyilvántartása szerint egyébként ügyvéd és a névazonos ügyvéd szünetelteti ügyvédi tevékenységét, a VI. kerületi Ügyvédi Iroda társtulajdonosa pedig jelenleg a XV. kerület alpolgármestere. Hiánypótlás keretében indokoltnak látta tisztázni, hogy a kirendelt védő szünetelteti-e a praxisát, ha igen mikortól.

A bíróság által megállapított tényállást nagyrészen megalapozottnak találta. A személyi rész körében IV.r. vádlott és XII.r. vádlott elítéléseinek teljességét, VII.r. vádlottnál a munkaviszonyára vonatkozó adatokat hiányolta.

Észrevételezte, hogy az első vádponttal kapcsolatban megalapozottan, ugyanakkor túl tömören, az ügyészi végindítványban foglaltakat kevésbé figyelembe véve rögzítette, hogy mely vádlott mely céghez kapcsolódott, az egyes terheltek milyen feladatkört láttak el, az I. és II.r. terhelt milyen modellt talált az ÁFA csökkentése érdekében, s hogy e folyamatban az egyes vádlottaknak mi volt a szerepe. A tényállást egyébként a végindítványban foglalt kiegészítéssel megalapozottnak tartotta és álláspontja szerint a bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Utalt arra, hogy az ítélet az első tényállás keretében rögzítette a társasági adóval kapcsolatos, felmentéshez vezető megállapítást, ugyanakkor ítéletének 27. oldalán mint a II. tényállást értékeli. Tévesnek találta a társasági adó tekintetében a felmentések jogcímét, miután az adóhátrány beállott, csak az összecszerűséggel volt „probléma”. A tényállás utolsó mondatát e körben pontosítandónak tartotta, egyben az ügyészi fellebbezés indokolásának megfelelően a felmentés jogcímének megváltoztatását is indítványozta a 2 rb. adócsalás büntette tekintetében minden vádlottat érintően. A magánokirat- hamisítás tekintetében ugyancsak osztotta a VIII-XIII.r. vádlottak vonatkozásában az ügyészi fellebbezésben foglaltakat és a bűnösség megállapítását indítványozta.

A IV.r. vádlott esetében a további, a II., III. és IV. tényállásban foglaltakat megalapozottnak, a II. és IV. tényállás alapján bűnösségét okszerűnek találta.

A kiszabott büntetések tekintetében az ügyész indokolásának megfelelően indítványozta a büntetések súlyosítását. A járulékos kérdésekkel kapcsolatban észrevételezte, hogy a bíróság a bűnjelekről nem rendelkezett, a bűnügyi költség vonatkozásában sem hozott teljeskörű döntést.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélet tábla a Fővárosi Törvényszék 18.B.1115/2009/11. számú ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdésének alkalmazásával a tényállást illetően pontosítsa, VIII.r., IX.r., X.r., XI.r., XII.r., és XIII.r. vádlottak bűnösségét állapítsa meg 3 rb. az 1978. évi IV. törvény 276.§-a szerint minősülő magánokirat-hamisítás vétségében is, az I-XIII.r. vádlottakat 2 rb. adócsalás büntettének vádjá alól (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) és (4) bekezdés) bizonyítottság hiánya miatt mentse fel, a vádlottak büntetését súlyosítsa, a bűnjelekkel kapcsolatban utasítsa különleges eljárás lefolytatására az elsőfokú bíróságot, a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezést korrigálja, egyebekben hagyja helyben az ítéletet.

Az I.r., II.r. és III.r. vádlottak védője fellebbezését írásban indokolta. Egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglalt azon megállapításokkal, miszerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat nem tartotta be maradéktalanul. A tárgyalásokon való vádlotti részvétel, az esetleges helyettesítési kérdések a tárgyalási jegyzőkönyvekből nem, vagy igen nehezen állapítható meg. Álláspontja szerint a bíróság igyekezett eleget tenni ügyfelderítési kötelezettségének, a további szakértői véleményben foglaltak azonban nem köszönnek vissza a megállapított tényállásból, illetve indokolásból. A tényállás egyfelől hiányos, másfelől iratellenes megállapításokat és helytelen következtetéseket is tartalmaz. Az elsőfokú bíróság által az I., II. és III.r. vádlottakat érintő tényállási rész igen rövid. Iratellenes és helytelen következtetésen alapul, hogy az I. és II.r. vádlottak a vádban megjelölt modellt dolgozták volna ki. Erre semmilyen bizonyíték nincs, sőt éppen az ellenkezője állapítható meg VIII.r. vádlott vallomása és az együttes szakértői vélemény 3-7. és 9. pontjai alapján. Kiemelte a vélemény 63. és 66. oldalán szereplő vonatkozó szakértői megállapításokat. A III.r. vádlott vonatkozásában feltételezve, hogy ő tudott erről a modellről, ez még nem alap a bűnösségére. Azt a megállapítást pedig, hogy a III.r. vádlott tudott arról, hogy „az áruk egyenesen, közvetítő nélkül érkeznek a raktárba” nehezen értelmezhetőnek vélte, mint a bűnösséget bűnsegédi minőségben alátámasztó, elkövetési magatartást tartalmazó tényállási elem. Hiányosnak találta a tényállást abban a tekintetben, hogy miért kérte meg az I. és II.r. vádlott a VI.r. vádlottat arra, hogy a termékbeszerzést számlákkal igazolja. Ennek ugyanis az volt az oka, hogy tévedésüket és VIII.r. vádlott hibás munkavégzését pótolják, s ezáltal adófizetési kötelezettségüknek eleget tudjanak tenni. Ezt meg is tették, adófolyószámla egyenlegük túlfizetést mutatott. Indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, az I. és II.r. vádlottak vonatkozásában az elbíráláskori törvény alkalmazásával a kiszabott büntetést jelentősen enyhítse, a III.r. vádlottat a Be.331.§ (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be.6.§ (3) bekezdés b./ pont I. fordulatára, mentse fel.

A VI.r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásához csatolta a perorvoslat postára adásának időpontját igazoló tértivevényt, amelyen 2014. november 22. napja szerepel felvételi időként. Ebből megállapítható, hogy a 2014. november 21. napján kihirdetett ítélet ellen a fenntartott 3 napon belül, tehát bizonyosan joghatályosan fellebbezett. Perorvoslata írásbeli indokolásában elsődlegesen arra a szokatlan ügyészi megfontolásra utalt, amely szerint az ügyész a vádbeszédében maga is felfüggesztett börtönbüntetés kiszabására tett indítványt, míg a fellebbezése írásbeli indokolásában

már a próbaidőre felfüggesztés mellőzését kérte arra hivatkozással, hogy VI.r. vádlott központi szereplője volt a fiktív ügyleteknek. Álláspontja szerint nem VI. r. és V. r. vádlottak a cselekmények kulcsfigurái, hanem akiknek alapvető üzleti érdekük volt az adófizetési kötelezettség csökkentése és az, aki ehhez anyagi ellenszolgáltatás fejében a fiktív számlákat biztosította. Egyetértett azzal az ítéleti megállapítással - ítélet 29. oldal 8. bekezdés - hogy központi szerepet az ügyben I. r. és II. r. vádlottak játszottak. Védenccé alkalmazottként dolgozott a Kft1-nél, semmilyen érdeke nem fűződött a cég nyereségességéhez. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet nem rögzítette pontosan VI.r. vádlott cselekvőségét, nem foglalkozott a folytatólagos elkövetés egyes részselekményeivel, magatartását teljesen sematikusan rögzítette. Nem került tisztázásra, hogy konkrétan mely pénzügyi tételek tekintetében állapítható meg a közreműködése. Idézte az ítélet 13. oldal 4-5. bekezdését, a 16. oldal 3. bekezdését és a 19. oldal 3. bekezdését, amelyek ellentmondásosan, azaz megalapozatlanul rögzítik, hogy a számlázási adatokat melyik vádlott és mely időpontban juttatta el IV. r. vádlottnak. Kérdésként vetette fel, hogy a VI.r. vádlott valamennyi, a vádban szereplő számla esetében részt vett-e a bűncselekményben. Mindezt az ítéletet nem kis mértékben, ahogyan az ügyész megítélte, megalapozatlannak tartotta, de méltánytalan lenne hatályon kívül helyezéssel további, évekig tartó újabb büntető eljárás lefolytatása. A mintegy tíz éve tartó eljárás védenccé szellemi és társadalmi helyzetét jelentősen elnehezítette, ezért a kiszabott büntetés jelentős enyhítését kérte. Ennek elvetése esetére védenccé előzetes mentesítésére tett indítványt.

A VIII.r., X.r. és XI.r. vádlottak védője az 52. sorszámú beadványában a felmentés, illetve enyhítés iránt bejelentett fellebbezését kiterjesztette az ítélet hatályon kívül helyezése iránt a tényállás megalapozatlansága és az indokolási kötelezettség elmulasztása okán. A perorvoslat írásbeli indokolásában idézte a védenccéi terhére szóló elsőfokú ítéletet és az ügyészi fellebbezés indokolását. Kiemelte, hogy a törvényszék ítélete ugyan 31 oldalas, VIII. r. vádlottról azonban összesen 5 bekezdés szól, míg X. r. és XI. r. vádlottakról csak 5-5 mondat van megemlítve, de ezek sem tartalmazzák, hogy ők milyen magatartással követték el az adócsalást. A vámkezelés nem volt fiktív, maga az áru megvolt, a kiszabott vámot minden esetben megfizették. Iratellenes tehát az ítélet 12. oldalán található a fiktív vámkezelésekre, hamis okiratokra történt utalás. Egyébként a törvényszék által átvett, az ügyészség által kidolgozott ún. árubehozatali modell is ellentmond a fiktív vámolásnak, mint ahogyan az adócsalás bűnsegédi megállapíthatóságának is. A tényállás szerint az adócsalás elkövetése abból fakad, hogy a Kft1. könyvelésébe a Kft2-től kapott számlákat beállította, így adófizetési kötelezettségét azokkal csökkentette. Védenccéi még bűnsegédként sem követték el az adócsalás büntetést, hiszen a Kft2. által kiállított számlákhoz, a Kft1. könyveléséhez és az adó visszaigényléshez sem volt semmi közük. Hiányolta továbbá, hogy az ítélet egyetlen konkrét esetet sem jelölt meg, azaz nem tudható, hogy védenccéi melyik áru behozatalakor segédkeztek. A továbbiakban ismét arra utalt, hogy a bizonyítási eljárás a Kft1. és a Kft2. közötti kapcsolat feltárására irányult. Amennyiben ezt megelőzően a vámkezelés törvényes volt, úgy az ezt követő akár jogszerűtlen eladás egy önálló adócsalás tettesi alakzatát jelentené, erre azonban nem folyt nyomozás, így az elévült.

Hivatkozott részletesen az igazságügyi könyvszakértői vélemények megállapításaira is, amely szerint nem tudják bizonyítani a vádiratban felállított modell működését, amelynek a hiányos

dokumentáció az alapvető oka. Végül idézte a vélemény 63. oldalának végkonklúzióját, amely szerint a Kft2. által kibocsátott számlák fiktív voltára nem adható megalapozott szakértői vélemény.

A 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségével kapcsolatban ugyanarra hivatkozott, nevezetesen, hogy az okiratok a Kft1. és a Kft2. viszonylatában merültek fel, abban védenecsei nem működtek közre.

Indítványozta a Be.373.§ (1) bekezdés III/a. pont és 376.§ (1) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a VIII., X. és XI.r. vádlott felmentését, mert nem követhették el az adócsalás büntettét, harmadsorban, hogy állapítsa meg az ítéltábla, miszerint a VIII., X. és XI.r. vádlottak magatartása amennyiben önálló tettesi alakzatnak minősül, úgy elévült, ezért velük szemben az eljárás megszüntetése indokolt.

- . -

A 2016. június 21. napján megkezdett nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője, valamennyi védő és a héber tolmács megjelent. A vádlottak közül jelen volt V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. és XI.r. vádlottak. A szabályszerűen idézett további vádlottak védői bejelentették, hogy védenecsei nem kívánnak részt venni a nyilvános ülésen. Távolmaradásuk a nyilvános ülés megtartását nem akadályozta. Az ítéltábla a tolmácsot elbocsátotta, jelezte, hogy a kitűzött következő határnapon sem kell megjelennie.

Az ítéltábla a megjelent vádlottakat személyi okmányaik egyeztetése mellett nyilatkoztatta a személyi körülményeikben bekövetkezett esetleges változásokról. Felhívta a figyelmüket észrevételezési jogukra, azonban egyikük sem kívánt érdemi észrevételt tenni.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője felszólalásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jelentős időmúlás mellett is a törvény szigorát kell alkalmazni. Egyetértett az ügyészi fellebbezésben foglaltakkal, perbeszédében megismételte az átiratukban foglaltakat és azzal azonos indítványt tett.

Az I.r., II.r. és III.r. vádlottak védője fellebbezése írásbeli indokolását mindenben fenntartotta. A III.r. vádlott személyével kapcsolatban kétségeit fogalmazta meg, hogy rokoni alapon meg lehet-e ítélni a vádlottak tevélegességét. A modelltől való tudomása csak feltételezés, ahogyan az áruk közvetítők nélküli raktárba érkezéséről sem tudhatott. Az egyes ügyleteknél ugyanis csak a szállítólevél kerül a raktárba, a számlát a könyvelésnek adják át. Okfejtése szerint terhére nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése. Az I. és II.r. vádlottak tekintetében előadta, hogy ők már a nyomozás során felismerték „hibájukat” és megfizették az adót. Velük szemben a büntetés enyhítését szorgalmazta.

A IV.r. vádlott védője egyetértett azzal az ügyészi kifogással, hogy az elsőfokú bíróság túlságosan tömören rögzítette az általa megállapított tényállást, ezért az kiegészítést igényel. Ugyanakkor vitatta a vádlott csődbűncselekmény büntetében való bűnösségét. Arra hivatkozott, hogy a fizetéseképtelenség a Csődtörvény 27.§-a szerint objektív feltétel, büntetőjogilag azonban csak a tényleges fizetéseképtelenségnek van jelentősége, továbbá feltétel, hogy a vádlott tudott-e erről. Az

iratok szerint a vádlott fizetőképese volt, a felszámolási eljárásról nem értesült, az erről szóló iratot tanú vette át és nem bizonyított, hogy azt IV. r. vádlottnak átadta. A tanúnak nem volt meghatalmazása, a kézbesítés így nem szabályszerű. Véleménye szerint a bíróság átsiklott ezeken a körülményeken. Kiterjesztette fellebbezését az ítélet hatályon kívül helyezésére részben a fenti megalapozatlanságra, részben az ügyész által felvetett eljárási hibákra hivatkozással. Kiemelte ezek közül az egyik vádirat ismertetésének elmaradását. Abból ugyanis, hogy a tanú vallomása a védenő észrevételre tett, nem következik, hogy a vád tartalmáról tudomással bírt. Másodlagosan utalt arra, hogy a IV.r. vádlottal szemben az ítélet meghozatalakor még nem, azonban 2016. március 30-ig valamennyi felfüggesztett büntetésének végrehajthatósága elévül, ezért azok semmilyen tekintetben nem róhatók fel. Figyelemmel a hosszú eljárásra, tényfeltáró beismérésére, másodsorban a büntetés enyhítését kérte.

V.r. vádlott védője a felmentésért, másodsorban enyhítésért bejelentett perorvoslatot fenntartotta. Utalt arra, hogy amennyiben a tényállás megalapozott, úgy nem vitatható a bizonyítékok mérlegelése, de kétséget kizáróan az nem bizonyított, hogy védenőnek bűnsegédként tudomása volt-e az ügyletek háttéréről és ő ebben segédkezett. Valóban volt egy olyan vallomása, miszerint a Hongkongból érkező árut az egyszerűség kedvéért nem a Kft2. vámolta, ám a bizományosi értékesítésnél számtalanszor előfordul, hogy nem együtt érkezik az áru és a számla. Emellett védenő nem napi szintű számlázást, könyvelést végzett, általában heti két alkalommal végezte ezt a feladatot. A számlák könyvelése során azok tartalma és az áru nyomon követése nem tartozott a feladatkörébe. Nem volt sem rálátása, sem ráhatása arra, hogy tartalmilag milyen tevékenységet folytat a Kft1. Egy program alapján könyvelt, a számlázás fiktív tényéről nem kellett tudnia. Utalt arra, hogy a felmentés eltérő tényállás megállapítását igényelné. A büntetés enyhítését célzó fellebbezését az eljárás komoly elhúzódnásával és védenő családi körülményeivel indokolta. Hivatkozott arra, hogy két gyermekét egyedül neveli, a cselekményből semmilyen anyagi haszna nem származott. Harmadsorban az ügyészi indítvány elutasításával az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A VI.r. vádlott védője felszólalásában az írásbeli indokolt fellebbezését fenntartotta. Újólág részletesen vitatta VI. r. vádlott központi szerepét, ezt a tényállás sem igazolja, hiszen a számlák egy részéhez semmiben nem kapcsolódott. Nem vitatta a IV.r. vádlottal fennállt kapcsolatát, tudata átfogta, hogy a cégek között számlák és pénzek mozognak. Ő egyszerű alkalmazott volt, munkabéréért dolgozott, semmilyen lényegi adat nem támasztja alá, hogy másnál központibb szerepe lett volna. Ha tudott is a megállapított „mechanizmusról”, ez a tudás nem bűncselekmény, nincs kidolgozva, hogy milyen tevételes magatartással támogatta. Az ügyészi indítványt méltánytalanul súlyosnak találta, a 9 év időmúlás és 3 kiskorú gyermekes családi állapota a büntetés enyhítését indokolja, amely mellett előzetes mentesítését is kérte.

A VII.r. vádlott védője felszólalásában a felmentés iránt bejelentett fellebbezést fenntartotta. Részletesen idézve a vádirat és az elsőfokú ítélet tartalmát, elsősorban azt hiányolta, hogy a tényállás egyenként nem jelölte meg a kifogásolt számlákat és azt sem, hogy a 303 db, 487 db, végül 2 db fiktív számla elkészítésében a VII.r. vádlott mennyiben vett részt. Az ítéletben megállapítottak szerint a valótlant tartalmú számlák elkészítésében a IV. és VII.r. vádlottak működtek közre, de ez az egyes számlák vonatkozásában nincs meghatározva, nincs különválasztva, a IV.r.

vádlott saját magatartása viszont nem róható a VII.r. vádlott terhére. Kifogásolta, hogy az ítélet nem tartalmazza azokat a negyedévi időpontokat, amikor az illetékes adóhatóságnál leadásra kerültek a vád tárgyát képező fiktív számlák. Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék ítélete „annyira hiányos és felderítetlen”, hogy felülbírálatra alkalmatlan. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és új elsőfokú eljárás lefolytatását. További kifogásként a bűnügyi költség összegének eltúlzott mértékét is megemlítette. Másodsorban az eredeti perorvoslati irányt, védenccé felmentése iránti fellebbezését azzal indokolta, hogy a VII. r. vádlott adminisztrátorként dolgozott a Kft2-nél 2006. januártól 2007. nyaráig. Nem volt tőle elvárható, hogy vizsgálja, a saját cége más cégekkel milyen kapcsolatban áll, a számlákon feltüntetett áruk ténylegesek és azok mozgásban vannak-e. Adminisztrátorként sem ezt, sem más céginformációt nem kellett megismerni és erre a védekezésével szemben nincs is kétséget kizáró bizonyíték. Erre figyelemmel bizonyítékok hiányában a felmentését kérte.

A VIII.r., X.r. és XI.r. vádlottak védője felszólalásában a fellebbezése írásbeli, részletesen kifejtett indokolására hivatkozott. Annak megisméltése és kiegészítése nélkül az elsőfokú ítéletet felülbírálatra alkalmatlannak találta. Csupán utalt arra, hogy az ítélet tábla ne lépjen túl a vádismertetés elmaradásán, mert a legfontosabb a garanciális szabályok betartása, de ez a kérdéskör saját védenccéit nem, csak a IV.r. vádlottat érinti. Védenccével együtt jelezték, hogy a büntetés kiszabásánál a törvényszék nem tüntette fel VIII.r. vádlott 3 kiskorú gyermekes családós állapotát mint enyhítő körülményt.

A IX.r. vádlott védője perbeszédét azzal kezdte, miszerint hogy meg kell-e menteni az ítéletet, azt az ítélet tábla eldönti, ezzel kapcsolatban nem tett észrevételeket. Enyhítésért jelentettek be fellebbezést, amelyet fenntartott, egyben az ügyész súlyosítási indítványának az elutasítását kérte. Hivatkozott védenccé részbeni beismerésére, büntetlen előéletére, az időmúlásra és bűnsegédi elkövetői minőségére.

A XII.r. vádlott védője felszólalásában védenccé vonatkozásában az ítélet megalapozottságát nem vitatta. XII.r. vádlott kiskorú gyermeke és az időmúlás folytán a szabadságvesztés és a próbaidő tartamának a mérséklését kérte azzal, hogy álláspontja szerint a felfüggesztés mellőzésére, az ügyészi indítvány teljesítésére nem kerülhet sor.

A XIII.r. vádlott védője perbeszédében azt emelte ki, hogy szinte egyetlen adat sincs arra, hogy ő mit tett, kinek segített és miben. Hiányzik a konkrét ügyek megjelölése, amelyeknél a vádmoltatásban segített. A vádlott felmentése iránti fellebbezését fenntartotta, de támogatta a védenccé által enyhítésért bejelentett fellebbezését is.

A nyilvános ülés 2016. június 23. napján jelen lévő ugyanazon vádlottak az utolsó szó jogán a következőket nyilatkozták:

V.r. vádlott előadta, hogy nagyon megviselte az ügy, kérte, ne küldje őt a bíróság börtönbe.

A VI.r. vádlott kijelentette, hogy 10 év áll értetlenül az ügy előtt, két éves munkanélküliség után került átlagos ügyintézőként a Kft1-hez. Az ellene folyó eljárás alatt őszintén hitte, hogy a hatóságok felismerik az ártatlanságát, ügyvédei tanácsára vallomást sem tett. Vitatta központi

szerepét, a láncolat több eleméhez köze sem volt, nem hozták összefüggésbe az import számlákkal és értékesítéssel. Elismerte, hogy IV. r. vádlottal kapcsolatba került, de azt sérelmezte, hogy nevezett terhelő vallomását a bíróság kritika nélkül elfogadta. Ő havi munkabérért dolgozott, családja megélhetését biztosítani kellett, ezért teljesítette a főnökei utasítását. A folyamatokról csak részleges képe volt a Kft1. és a Kft2. közötti kereskedelemről. Nem ő volt az egyedüli kapcsolattartó, ezért nem terhelhető a teljes cselekménnyel. Hivatkozott 3 kiskorú gyermekére, valamint arra, hogy az eljárás miatt nem tudott megfelelő munkahelyet találni. Említette továbbá a családban lévő betegségeket és idős édesanyja támogatását is, amely körülmények figyelembe vételét kérte.

A VII.r., VIII.r. és XI.r. vádlottak az utolsó szó jogán ártatlanságukat hangsúlyozták, csatlakoztak a védőik által elmondottakhoz.

- . -

A fellebbezések a következők szerint alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a fenti kétirányú fellebbezések folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárásával együtt. A felülbírálat nem érintette a IV.r. vádlottat a számviteli rend megsértésének vádja alóli felmentő rendelkezést, amelynél perorvoslat hiányában a részjogerő bekövetkezett.

Az ítéltábla elsődlegesen az eljárás rendkívüli elhúzódásának okát és a perrendi szabályok megtartását vizsgálta.

A Fővárosi Főügyészség KÜO.13.198/2007/180-I. számú vádirata - amelyben adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt valamennyi vádlott szerepelt -, 2009. szeptember 15. napján érkezett a Fővárosi Bíróságra.

További három ügyben IV.r. vádlott ellen nyújtottak be vádiratot:

A Budapesti XIV. és XVI. Kerületi Ügyészség B.XIV.243/2008/7. számú vádirata - csődbűncselekmény büntette miatt - 2008. december 12. napján érkezett a Pesti Központi Kerületi Bíróságra, ahol a vádirat kiadása is jelentős késedelemmel történt 2010. március 17. napján. A 2010. május 27. napján tartott tárgyaláson a védő felvetette a fenti ügghöz egyesítés megfontolását. A Fővárosi Bíróság 2010. június 8. napján egyesítette az ügyet jelen ügghöz, majd 2011. március 9-én a Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség B.V.2922/2010/1. számú vádiratát - amely 2010. július 28. napján érkezett a Pesti Központi Kerületi Bíróságra - ugyancsak egyesítette jelen ügghöz. Az ügy első tárgyalására 2011. szeptember 9. napján került sor, amikor a bíróság megkezdte a tárgyalást, az ügyész az egyesített ügyekben a fenti három vádiratot ismertette. Megjegyzendő, hogy az ügyek egyesítése a tárgyalás kitűzését nem késleltette, arra először az érkezéstől számított két év elteltével került sor. Ezt követően a bíróság több tárgyalást tartott, 2011. november 14-én, 2012. január 16-án, március 5-én, május 4-én - a jegyzőkönyv tévesen 2012. május 5. napját jelzi, amelyeken meghallgatta a vádlottakat, tanúkat. A következő tárgyalást 2012. november 6. napjára tűzte ki, újabb könyvszakértő kirendeléséről döntött. Időközben a bíróság ezt megelőző időpontra, 2012. szeptember 25. napjára is tűzött egy tárgyalást, ekkor a 3 hónap eltelte miatt a tárgyalást már

meg kellett ismételni, a bíróság meghallgatta Bokor Csabáné könyvszakértőt, aki a nyomozati szakban terjesztette elő a véleményét. A korábban kitűzött 2012. november 6. napi tárgyaláson rendelte ki konkrétan a Marton és Scherk Könyvvizsgáló és Tanácsadó Kft-t. Tárgyalást tartott a bíróság 2013. január 17. napján is, majd 2013. február 12. napján 87. sorszámú végzéssel jelen ügyszö egyesítette a Budakörnyéki Ügyészség G.4064/2010/25-I. számú vádiratát, melyet a Budakörnyéki Bíróságra XV.rendű vádlott nevelő IV.r. vádlott ellen jogosulatlan gazdasági előny megszerzése büntette és más bűncselekmény miatt nyújtottak be. A bíróság a következő 2013. április 16-ra kitűzött tárgyalást elhalasztotta, mert a szakértői vélemény nem érkezett meg és ugyanez történt a 2013. október 8. napjára kitűzött tárgyalással is. A 2014. február 4. napján tartott tárgyaláson a tárgyalást újólal meg kellett ismételni. Ez a tárgyalási nap már szerepel az elsőfokú ítélet bevezető részében, de tévesen 2014. február 2-ként. A bíróság ekkor hallgatta meg az új szakértői véleményt előterjesztő szakértőket, majd elnapolta a tárgyalást 2014. április 25. napjára, amelyet azonban a védők hiánya miatt el kellett halasztani. 2014. szeptember 19. napján időmúlás és az ülnökök személyében bekövetkezett változás miatt újólal a tárgyalás megismétlésére került sor. Az ügyész sem az egyesítést követő tárgyalási napon, sem az utóbb jelzett ismétlés alkalmával nem ismertette a Budakörnyéki Ügyészség G.4064/2010/25-I. számú vádiratát. Ugyanakkor az iratokból megállapíthatóan még a Budakörnyéki Bíróság - kiemelve azt, hogy haladéktalanul - intézkedett a vádirat kézbesítéséről. Azt a IV.r. vádlott saját kezébe 2012. október 15. napján, védője - aki azonos jelen ügyben a védőjével - 2012. november 13. napján átvette. Helytálló tehát a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség észrevétele az egyik vádirat ismertetésének elmaradásáról, de ez a relatív eljárási szabálysértés érdemi kihatással nem bírt. A IV.r. vádlott ismerte a vád tartalmát, a tanú meghallgatására a jelenlétében került sor, arra észrevételt is tett.

A 2014. szeptember 19. napján megismételt tárgyalás ugyanazokkal az ülnökökkel 2014. november 7. napján folytatódott iratismertetés, a perbeszédék és az utolsó szó jogán tett nyilatkozatokkal. A bíróság az elsőfokú ítéletet 2014. november 21. napján hirdette ki, amely időpontot az ítélet bevezető részében nem tüntette fel.

A fenti részletezésből kitűnően a jelentős időmúlás mind a bíróság tárgyalást előkészítő, pervezető tevékenységének, mind az objektívnek tekinthető ülnökváltásnak, továbbá védői mulasztásnak, szakértői késlekedésnek betudható. Az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a törvényszék részéről további jelentős, több hónapos késlekedés történt az ítélet írásbafoglalása és az iratok felterjesztése körében is.

Mindezek mellett azonban az is megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék érdemében messzemenően törekedett a vádiratokban szereplő tényállás tisztázására, a védelmi indítványokat teljesítette, biztosította mindenben a vádlottak jogainak érvényesülését. Az eljárásban minden cselekménynél a nem magyar állampolgár vádlottak mellett tolmács működött közre és a szükséges iratokat is lefordították részükre.

Miután a fellebbviteli főügyészség a XII.r. vádlott védőjeként kirendelt ügyvéd eljárása körében aggályainak adott hangot és a hiánypótlás keretében annak tisztázását indítványozta, az ítéletábla a következőket állapította meg.

A XII.r. vádlott meghatalmazott védőjének a meghatalmazása 2013. március 6. napján megszűnt. Tanácselnöki utasítás lelhető fel az iratokban arra, hogy „rendelje ki a XII.r. vádlott védelmére ügyvédet, budapesti cím., a védő a vádat és a vádlott erről szóló értesítését ezen a címen 2013. március 20. napján átvette. Ezt követően a bíróság a 2014. február 4. napjára szóló idézést - miután az a budapesti címről ismeretlen jelzéssel visszaérkezett - az Ügyvédi Iroda2-nek küldte meg, ahonnan az idézés visszaérkezett azzal, hogy az ügyvéd az ügyvédi jogviszonyát 2012. július 17-től szünetelteti. Ezt követően feljegyzésként a 98. sorszám alatt szerepel, hogy az ügyvéd címe Budapest, VI. kerület. A 2014. február 4. napi tárgyalástól kezdődően valamennyi tárgyalási napon az ügyvéd járt el kirendelt védőként XII.r. vádlott védelmében.

A Fővárosi Ítéltábla megkeresésére az Ügyvédi Iroda2 (Budapest, V. kerület) a korábbi bejelentéssel azonos tájékoztatást adott az ügyvéd szünetelő jogviszonyát illetően.

Ugyanakkor az Ügyvédi Iroda tájékoztatása szerint az ügyvéd az ügyvédi tevékenységét 2015. január 1-től szünetelteti, a folyamatban lévő ügyeit ügyvéd2 látja el. Az ítéltábla a másodfokú eljárásban ügyvéd2-t kirendelte.

Megállapítható a fentiek alapján, hogy az ügyvéd - az Ügyvédi Iroda tagjaként - törvényesen járt el kirendelt védőként az elsőfokú eljárásban. Jóllehet az ügyészi átirat szerint alpolgármesteri tisztséget tölt be, ez az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 6.§ (2) bekezdés e./ pontja, illetve a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 36. § (1) bekezdése értelmében nem jelent összeférhetlenséget az ügyvédi tevékenységgel.

A fentieken túlmentően szükséges arra is utalni, hogy a 2014. november 7. napján tartott tárgyaláson kirendelt védőt - helyesen - ügyvédjelölt helyettesítette, az iratok 111. sorszáma alatt szerepel a Budapesti Ügyvédi Kamara igazolása arról, hogy a jelölt több mint egy éves joggyakorlattal rendelkezik. Erre figyelemmel helyettesként eljárhatott, de nincs alap annak feltételezésére, hogy a védőbeszédet ő tartotta. A kirendelt védő ugyanis az ügyészi perbeszéd közben megérkezett, ahogyan azt a 110. sorszámú jegyzőkönyv 9. oldal utolsó sora rögzítette. Saját védői perbeszédében (jkv. 49. oldal) szerepel az „előttem szóló kollega” szóhasználat, amely nyilvánvalóan nem az ügyvédjelölt felszólalására utal.

Mindezekre figyelemmel XII.r. vádlott védelméhez fűződő joga semmiben nem sérült, a védő hiánya miatt abszolút hatályon kívül helyezést eredményező ok nem volt megállapítható.

A Fővárosi Törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének a lehetőségek keretei között maradéktalanul eleget tett, a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat feltárta és azok értékeléséről is számot adott. Kétségtelen, hogy az általa megállapított tényállás tömören, a részletek elhagyásával rögzítette a történeteket. Ugyanakkor valamennyi vádlott esetében tartalmazza a kereskedelmi láncolatban végzett tevékenységét, a vádlottak egymáshoz való kapcsolódását, amelyből a terükre rótt bűncselekmények törvényi tényállási elemei és elkövetői minőségük megállapítható. Iratellenes, vagy téves ténybeli következtetésen alapuló tényállítás nem található a tényállásban. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a tényálláshoz hasonló, de még elfogadható tömörséggel eleget tett.

A bizonyítékok körét illetően elsődlegesen arra kell utalni, hogy a vádlottak a tárgyaláson éltek a hallgatás jogával, egyes vádlottak azonban a nyomozás során részletes tényfeltáró, önmagukat is terhelő vallomást tettek, s azokat a bíróság felolvasással a tárgyalás anyagává tette. Ez utóbbi előadásokat a további bizonyítékok alátámasztották, így az általuk elmondottak hitelt érdemlősége alappal nem kérdőjelezhető meg. Itt kell hivatkozni VI.r. vádlott azon megjegyzésére, hogy ő ügyvédi tanácsra nem tett vallomást, élt a hallgatás jogával. Ez a magatartása törvényesen megengedett volt, ennek kockázatát azonban viselnie kell, amikor saját érveit nem kívánja szembeállítani a vádlott-társa előadásával.

A tanúvallomásokon kívül rendelkezésre álltak bizonyos okiratok, számlák, amelyek alapul szolgáltak a könyvszakértői vélemények kialakításánál. Ezzel kapcsolatban az ítélet tábla hangsúlyozza, hogy az ügyész feladata a bizonyítékok rendelkezésre bocsátása és biztosítása. Helyesen dönt a bíróság, ha bizonyos hiányok esetében a vád alátámasztására saját hatáskörében nem kutat további bizonyítékok után. A nyomozás során kirendelt igazságügyi könyvszakértőnek ugyanis egyes adatok szerint több számla állt rendelkezésére, azok egy része azonban időközben eltűnt. Miután Bokor Csabáné igazságügyi könyvszakértő véleményével kapcsolatban aggályok merültek fel - egyébként az ügyész részéről is -, a bíróság helyesen újabb igazságügyi könyvszakértői véleményt szerzett be és a szakértőket külön-külön, majd együttesen is meghallgatta.

A bizonyítékok harmadik körét a titkos információgyűjtés során beszerzett adatok biztosították. Azok felhasználhatóságát illetően az ítélet tábla nem osztotta a védői kifogásokat, amelyek a 2/2007. (I.24.) AB határozatra hivatkozással e bizonyítékok törvényességét vitatták.

A védők már az elsőfokú eljárásban kétségbe vonták a lehallgatási anyagok befogadhatóságát, amellyel szemben az ítélet indokolása helytállóan foglalt állást. Ezzel kapcsolatban elsősorban arra indokolt rámutatni, hogy az Alkotmánybíróság a Be.201.§ (1) bekezdés a./ pontjában foglalt ötévi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény gyanúja esetén hatályban tartotta a titkos adatszerzés lehetőségét. Másrészt a Be.206.§ (3) bekezdésének alkotmányellenességét megállapítva, a 2006. június 30. napjáig hatályos szövegének alkalmazását a konkrét ügyben zárta ki, az alapul szolgáló jogszabályt pedig csak 2007. december 31. napjával semmisítette meg.

A 2006. évi LI. törvény 95.§ (1) bekezdése 2006. július 1-től már eltérően szabályozta a titkos adatszerzés és különválasztva a titkos információgyűjtés lehetőségét és eredményének felhasználhatóságát. Ez a perrendi módosítás azonban csak abból a szempontból bír jelentőséggel, hogy 2007. évben - jelen ügyben a lehallgatás idején - milyen perrendi szabály vonatkozott a titkos információgyűjtés eredményének felhasználására. A vonatkozó Be.206/A.§ (1) bekezdés a./ pontja a titkos adatszerzés feltételei (201.§) fennállását, a b./ pont a feljelentési kötelezettség haladéktalan teljesítését követelte meg. A Be.206/A.§ (7) bekezdése szerint a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés tényét a megyei (fővárosi) bíróság elnöke igazolja.

A 2007. évi CLXXXIII. törvény újólal módosította 2008. január 1. napjától a bírói engedélyhez kötött titkos adatszerzés teljes perrendi szabályozását, amely nyilvánvalóan a jelzett 2/2007. AB

határozat elvi iránymutatása alapján történt. Ez a szabályozás megegyezik a jelenleg is hatályos Be.201.§ (1) bekezdés a./ pontjában írt legalább 5 éves büntetési tétel, és a 206/A.§ (1) bekezdés a./ és b./ pontban írt felhasználhatósági szabályokkal.

Jelen ügyben tehát sem 2007. évben, sem a jelenlegi eljárási szabályok nem zárják ki a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságát. Az iratok között rendelkezésre áll a Fővárosi Bíróság Elnökének T.El.0058/2/2007. számú igazolása és a Pesti Központi Kerületi Bíróság nyomozási bírójának 2009. május 4. napján kelt 5.Bny.41737/2009/2.számú végzése. Utóbbi végzés ügyészi indítványra határozott, felsorolta az egyes lehallgatásokat engedélyező bírósági döntéseket és megjelölte mindazokat a tényeket, amelyek alapján a felhasználhatóságot törvényesnek találta. Mindezekből megállapítható, hogy a fentiekben jelzett jogi háttér mellett sem az elrendelések, sem a bizonyítékkénti felhasználásakor semmilyen törvényi rendelkezés nem sérült.

Mindezek előrebocsátása után az ítéletábra az ítéletben foglalt tényállást és annak indokolását érintő kritikákkal csak annyiban értett egyet, hogy kívánatosabb lett volna az azokban foglaltak némileg részletesebb megfogalmazása. Ugyanakkor ez az észrevétel nem jelentette az ítélet lényegi megalapozatlanságát, vagy az indokolási kötelezettség következményét eredményező hiányosságát, mint amelyek az ítélt hatályon kívül helyezését indokolták volna.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az általános forgalmi adóval kapcsolatos adócsalás büntette tekintetében a kereskedelmi láncolat logikája jól nyomon követhető annak a célnak az elérése érdekében, hogy egy cég, mint a Magyarországon ténylegesen forgalmazó gazdasági társaság hogyan alakítja ki pusztán számlaforgalom bonyolításával az ÁFA fizetési kötelezettség alóli mentesülését.

Az elsőfokú ítélet 18. oldal 2. bekezdésében utalt arra a sajátos, adót „optimalizáló” gyakorlatra, amely a főként Távol-Keletről érkezett áruk hazai forgalmazásánál kialakult. Ennek alapján, de több, hasonló büntetőügy anyaga szerint is ezt a mechanizmust jelen ügyben nem kellett újólal kitalálni. Az I. és II.r. vádlottak részéről a modell kialakítása az abban résztvevők szerepének bemutatását célozta.

A folyamat első szükségszerű lépcsőfoka az Európai Unión kívüli országokból importált áruk Magyarország területére való juttatása volt. Az import, illetve az Ausztriában történt vámoltatás részletei feltáratlanok, az nem volt része a vádnak. Ebből fakadóan nem értelmezhető az a védői igény, hogy a vámolást követően a Kft2-höz kapcsolódó adócsalás elévült. A Kft2. saját adófizetési kötelezettsége ugyanis nem volt a jelen eljárás tárgya. Ugyanakkor a formálisan szabályos vámoltatás és a vám megfizetése előfeltétele volt a Kft1. ÁFA elkerülő eredményének. A vámoltatás után közvetlenül a Kft1. raktárába szállított árunál a következő láncszem első belföldi értékesítőként a Kft2. fiktív szerepe volt, hiszen őt terhelte volna az ÁFA megfizetése. Végül a Kft2. és a Kft1. gazdasági kapcsolata volt a végső állomás, amely alapján utóbbi cég formálisan mentesülhetett volna az ÁFA fizetése alól.

Ezekhez az állomásokhoz kapcsolódtak az egyes vádlotti csoportok, illetve az őket összekötő személyek. A vámkezelések szervezését VII.r. vádlott végezte. Abban tevélegesen IX.r. vádlott vett részt, XI.r. vádlott a vám költségeit és az okiratokat vitte számára, azok kiállításában a

vámügyintézésben jártas XIII.r. vádlott segített. Az áru behozatala 4 cég nevében történt, amelyek felett meghatalmazással VIII.r. vádlott szerezte meg a rendelkezést. A négy cég közül a Kft3. képviselőjeként XII.r. vádlott, a Kft4. képviselőjeként X.r. vádlottak nyújtottak felhatalmazást a saját cégük képviselőjére. Az I.r., II.r. és III.r. vádlottak gazdasági kapcsolatban álltak VIII.r. vádlottal, a vámoltatás költségét is a Kft1. fizette.

A IV.r. vádlott a Kft2. ügyvezetőjeként a már levámoltatott és egyenesen a Kft1. raktárába szállított áruk közbenső, valótlán értékesítőjeként bírt központi szereppel. Cége semmilyen tényleges kereskedelmi tevékenységet nem folytatott, az áru és pénz mozgását jutalékért, fiktív számlákkal igazolta. Az ő alkalmazottja volt VII.r. vádlott, aki ebben - ismerve a cég tevékenységét -, segédkezett. E vádlott tudat tartalmának megítélésénél az ítélet tábla a védője okfejtésével szemben kiemeli, hogy VII. r. vádlottnak, mint a cég alkalmazottjának tudnia kellett, hogy a Kft2. önmaga nem végzett import tevékenységet, nem vámoltatott és ténylegesen semmilyen kereskedelmi tevékenységet nem folytatott. Ha pedig nem került áru a birtokába, azt ténylegesen nem is adhatta el, csak papíron a Kft1-nek.

Végül a harmadik elkövetői kör a Kft1. környezetéből tevődött össze. Az I.r., II.r. vádlottak pontosan tudták, hogy az áru mely külföldi országból származik, ismerték a vámoltatás körülményeit és alakították ki a Kft2-vel azt a fiktív számlázási gyakorlatot, amely mögött nem volt valós teljesítés. A cselekménynél III.r. vádlott bizonyosan minden lényeges ismerettel rendelkezett, hiszen raktárosként a vámoltatást követően egyenesen hozzá érkeztek az árucikkek. Az ő rokoni kapcsolata teljesen irreleváns az I. és II.r. vádlottal, lehetne közelebbi vagy akár távolabbi, hiszen ennek legfeljebb a bizalom körében feltételezhető a szerepe. A III.r. vádlottat raktárosként szigorú okirati fegyelem kötötte volna, ezzel szemben raktári nyilvántartás nem volt, tudott a vámoltatás módjáról, a Kft2. mint értékesítő számláit utólag bemondásra állították ki, a beszállítók fuvarleveleinek ellenőrzéséről szó sem esett.

A Kft1. alkalmazottjaként VI.r. és V.r. vádlottak tartották a kapcsolatot a Kft2. képviselőjeként eljáró IV.r. vádlottal, akinek időről-időre megjelölték, hogy milyen és mennyi áruról állítsa ki a fiktív számlákat. Végül pedig az I. és II.r. vádlottak ezeket a számlákat állították szembe a saját tényleges értékesítésük alapján kiállított számlákkal és helyezték levonásba, s kerülték el ily módon az ÁFA megfizetését.

A tényleges forgalom hiányának leplezése érdekében az I. és II. vádlottak még az áru egyenértékét is kiegyenlítették IV.r. vádlottnak, aki azt a cége folyószámláján átfuttatta, majd saját 6 % jutaléka levonásával VI. r. vádlotton keresztül visszajuttatta a Kft1-nek.

Az ítélet indokolása mérlegelte az egyes vádlottak előadását, védekezését. Kiemelte azokat a lényegi körülményeket, vádlotti megjegyzéseket, amelyekből egyértelműen következtetni lehet arra, hogy valamennyi vádlott tisztában volt magatartása jogszerűtlen voltával, közreműködésének módjával és céljával. Az adócsalás büntetnének törvényi tényállása nem tartalmazza az anyagi haszonszerzés célzatát, vagy akár csak a megtörténtét. Nyilvánvaló, hogy egyik vádlott sem szívesességből tevékenykedett, aki pedig a munkahelyét, a foglalkoztatását köszönhette viszonzásként, az sem mentesülhet a felelősség alól.

A titkos adatszerzés során beszerzett lehallgatási jegyzőkönyvekből konkrét tények lényegében nem származtak, ez az anyag annak igazolására volt alkalmas, hogy az egyes vádlottak szinte napi kapcsolatban állva megbeszélték, hogy aktuálisan mi a helyzet. Amikor pedig az egyik rendszerben bekövetkezett a lebukás, hogyan értesítették és tárgyalták ezt meg a másik elkövetői körben. Mindez pedig a vádlottak együttműködő kapcsolat rendszerét támasztotta alá.

A bíróság az adóhátrány mértékét a tárgyalási szakban kirendelt és véleményt adó dr. Marton István igazságügyi könyvszakértő véleménye alapján állapította meg. A nyomozás során véleményt nyújtó Bokros Csabáné könyvszakértői véleményével szembeni aggályok eloszlatására a törvényszék helyesen rendelt ki másik könyvszakértőt, őket külön és egymás jelenlétében is meghallgatta. Dr. Marton István igazságügyi könyvszakértő véleményében valamennyi hozzá intézett kérdést megválaszolt és a rendelkezésére álló számlák alapján dolgozta ki a 2005., 2006. évekre és 2007. évben 2 esetre az általános forgalmi adó adónemben mutatkozó adóhiányt.

A védelem kiemelten hivatkozott a könyvszakértői vélemény 63. és 66. oldalain található azon szakértői megállapításra, hogy a Kft2. , Kft1. felé történő számláinak fiktív voltára megalapozott szakértői vélemény nem adható, amely a felmentés irányába mutat. Ezzel a védelmi felvetéssel kapcsolatban az ítélet tábla azt is kiemelendőnek tartja a szakértői véleményekből, miszerint a Kft2. által kibocsátott számlák a számviteli előírásoknak megfeleltek, ugyanis minden olyan adatot tartalmaztak, amely a számlák szabályszerűségéhez szükséges. A szakértő ezáltal az alakiságok alapján nem tudott a számlák fiktív voltára véleményt nyújtani. A számlák tartalmának valótlanágát ellenben az egyéb bizonyítékok kétséget kizáró módon igazolták.

A tartalmában fiktív számlák egyenkénti felsorolását a törvényszékhez hasonlóan az ítélet tábla sem látta szükségesnek. A törvényszék tényállásában éves bontásban rögzítette a Kft2. által kibocsátott fiktív számlák darabszámát és ezáltal az ÁFA adónemben előállott adóhiányt. Ezek az adatok a folytatólágosság keretein belül az okirat-hamisításokat és az adóhiány mértékét is igazolják. Sem a vádlottak bűnössége, sem a cselekmények minősítése körében nem indokolt ennél részletesebb kimutatás. Egyenként az sem állapítható meg, hogy tételesen, esetenként egy-egy vádlott hogyan kapcsolódott egy-egy számlához. Miután rendszerszerűen működött a tényállásban írt ÁFA elkerülési módszer és abban valamilyen módon minden vádlott közreműködött, a bekövetkezett ÁFA adónem adóhátrányért valamennyien felelősséggel tartoznak.

Nem volt elfogadható IV.r. vádlott védőjének a csődbüntett körében kifejtett érvelése, amely szerint IV.r. terhére nem állapítható meg bizonyossággal, hogy tudott a felszámolási eljárás tényéről. Az elsőfokú ítélet a 22. oldal 3. bekezdésétől a 23. oldal 2. bekezdésével bezárólag részletesen megjelölte a vonatkozó bizonyítékokat és azokat irathűen, helytállóan mérlegelte. A IV.r. vádlott bizonyosan tudott a felszámolási eljárás megindításáról, ezt nem cáfolják azok a tértivevények, amely bírósági határozatokat, értesítéseket a tanú vette át. Egyrészt maga a vádlott soha nem állította, hogy azokat nem kapta kézhez, másrészt a tanú a cég székhelyével azonos címen, meghatalmazottként vette át a küldeményeket. Alapvető jelentőséggel azonban a következő dokumentumok bírnak. A nyomozati iratokban több határozat található a felszámolási eljárásról. Azzal kapcsolatban, hogy IV.r. vádlott tudott, vagy tudhatott-e a felszámolási eljárásról, az ítélet tábla kiemeli a következő határozatokat: A 60300-12744/2006. bü. számú nyomozati iratok 243. oldalán

található a Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégium Felszámolási Csoportjának 2005. június 13. napján kelt 5.Fkp.01-05-001162/7. számú végzése, amelyben a Kft5. adós ellen indított felszámolási eljárásban a bíróság megállapította, hogy Kft5. fizetése képtelen és a felszámolását főeljárásként elrendelte. Egyben kijelölte a felszámolót. A végzés indokolása részletesen tartalmazza a kivitelezői kérelmet, az adós hiánypótlásra felhívását és az ezzel kapcsolatos egyéb körülményeket. A nyomozati iratok 229. oldalán található az a beadvány, amely bevezető részében szerepel a Kft5. elleni eljárás, a felszámolási eljárás ügyszám és a 7. sorszámú végzésre utalás, amely ellen 2005. július 28. napján a Kft5. képviselőjében IV. r. vádlott saját névalírással fellebbezést terjesztett elő. A fellebbezés címzettjeként a Fővárosi Ítéltáblát a Fővárosi Bíróság Felszámolási Csoportja útján jelölte meg. Az előzőek alapján nem kétséges, hogy a IV.r. vádlott tudomással bírt a felszámolási eljárásról. Emellett IV.r. vádlott gyanúsítottként úgy nyilatkozott, hogy a cég iratait áttanulmányozva arra a következtetésre jutott, hogy a Kft5. semmilyen vagyonnal nem rendelkezik, az iratokat azért nem juttatta el a felszámolónak, mert a személygépkocsiját feltörték és azokat ellopták. (nyomozati iratok 901. oldal) Mindezekből következően a vonatkozó tényállás megalapozottsága, a csődbűncselekmény tényállási elemeinek szándékos kimerítése alappal nem vitatható.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást alapvetően megalapozottnak találta, azt a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja és a nyilvános ülésen felmerült személyi körülményekkel csupán a következőkkel helyesbítette, illetve egészítette ki:

- A vádiratok felsorolásánál a Budapesti XIV. és XVI. Kerületi Ügyészség vádiratának száma helyesen XIV.243/2008/7. A vádban foglalt bűncselekmény feltüntetése hiányos, az helyesen a Btk.290.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző csődbűncselekmény büntette, míg a Budakörnyéki Ügyészség a G.4064/2010/25-I. számú vádiratában jogosulatlan gazdasági előny megszerzése büntettének kísérlete (Btk.288.§ (1) bekezdés a./ pont) és hitelezési csalás büntette (Btk.297/A.§) miatt emelt vádat.
- A személyi körülményeknél V.r. vádlott korábbi nevét pontosítja, két kiskorú gyermeke a bíróság által jóváhagyott egyezség alapján nála nyert elhelyezést, egyedül neveli őket, élettársi kapcsolata megszűnt, új munkahelyén gazdasági vezetőként dolgozik.
- VII.r. vádlott két kiskorú gyermekét egyedül neveli, rövidesen a Kft6-nál alkalmazták recepciós-ként havi 150.000 Ft nettó fizetéssel.
- Az ítélet 12. oldal 9. bekezdésének kezdő mondatában az első mondatrész értelmetlen, azt akként helyesbítette, hogy „VIII.r. vádlottat a vámkezelésekben több vádlott-társa segítette,” az elsősorban szóval folytatódó mondat további része már helytálló.

Az így kiegészített tényállás megalapozottnak bizonyult, így azt az ítéltábla a felülbírálat során irányadónak tekintette.

Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére. Az egyes vádlottak felmentését célzó védői perorvoslatok eltérő tényállást igényeltek

volna, a bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét támadták, amely a másodfokú eljárásban a tényállás megalapozottsága folytán nem vezethetett eredményre.

A törvényszék az elkövetéskor, illetve az elbíráláskor hatályos büntető törvénykönyv rendelkezéseinek összevetése alapján helyesen alkalmazta az elkövetéskor hatályos anyagi jogi szabályokat.

Az ÁFA adónemre vonatkozóan az I., II. és III.r. vádlottak védőjének felvetésére megjegyzendő, hogy az üzletszerű elkövetés megállapítható, helyesen hivatkozott erre a törvényszék, azonban az elkövetéskori szabályok szerint ez nem minősítő körülmény, míg az elbíráláskori rendelkezésnél igen, s ezzel emeli a büntetési tételt. Erre figyelemmel helytálló az 1978. évi IV. törvény alkalmazása valamennyi vádlott esetében.

A vádlottak terhére megállapított bűncselekmények jogi minősítése és elkövetői minőségük meghatározása helytálló, azok indokolásával az ítélet tábla egyetértett.

A társasági adóval összefüggően a 2 rb. adócsalás büntette esetében a vádlottak felmentése törvényes, ennek részletes jogi indokolása helyes. Az ítélet 27. oldal 3. bekezdésében az ítélet ezzel kapcsolatban a II. tényállási pontra utalt, ezzel valójában a Fővárosi Főügyészség KÜO.13.198/2007/188-I. számú vádirat II. pontját - vádirat 34. oldal - jelölte. Az ítélet tábla a vádlottak bűncselekmény hiányában történt felmentését nem találta kifogásolhatónak, nem látott alapot a felmentés jogcímének - bizonyítottság hiánya miatti - megváltoztatására. Az ügyész a vádlottak felmentését nem támadta, erre az igazságügyi könyvszakértői vélemény megállapításai sem nyújtottak ellentétes bizonyítékot. Az ítélet tábla nem látott elfogadható indokot a felmentés jogcímének ügyész által igényelt megváltoztatására, mindenben osztotta a törvényszék vonatkozó jogi okfejtését. Az idevonatkozó felmentő rendelkezés azonban pontatlan, nem tartalmazza a vád szerint a vádlottak elkövetői minőségét, ezért az ítélet tábla ezt pontosította.

A további felmentő rendelkezések körében az ítélet tábla VIII.r., IX.r., X.r., XI.r., XII.r. és XIII.r. vádlottak 3 rb. magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276.§-a) alóli felmentésével nem értett egyet, ennyiben osztotta az ügyész álláspontját.

A hamis okiratok beszerzése, a valótlan tartalmú számlák kiállítása szükségszerű része volt az ún. áfa-csalás véghezviteli módjának. A vádlottak ebben különböző elkövetői alakzatokban és eltérő súllyal, de valamennyien közreműködtek. Így anélkül, hogy az ítélet tábla megismételné a különböző elkövetői körök összehangolt együttműködését, a 3 rb. magánokirat-hamisítás vétsége alóli felmentésüket nem látta megalapozottnak. Ugyanakkor a fenti vádlottak tekintetében a terhükre megállapított adócsalás büntette mellett - ilyen időmúlással - a 3 rb. vétség különösebb súllyal nem rendelkezik. Erre figyelemmel az ítélet tábla velük szemben felmentésük helyett a 3 rb. bűnsegédként, egy esetben folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt (1978. évi IV. törvény 276.§) a Be.332.§ (2) bekezdése értelmében az eljárás megszüntetése mellett döntött.

A IV.r. vádlottal szemben a felfüggesztett börtönbüntetések elrendelésére az elsőfokú ítélet meghozatalakor törvényesen került sor, azok végrehajthatósága azonban a másodfokú elbírálás tartama alatt elévülés folytán, 2016. március 30. napján megszűnt. Az erre vonatkozó anyagi jogi

szabályokat az elsőfokú ítélet részletesen tartalmazza. Az ítéletábra ezért a felfüggesztett szabadságvesztés büntetések utólagos végrehajtására vonatkozó ítéleti rendelkezéseket mellőzte.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Törvényszék a súlyosító és enyhítő körülményeket nagyrészt helyesen vette számba. Az enyhítő körülmények annyiban szorultak kiegészítésre, hogy V.r. és VIII.r. vádlottak ugyancsak több kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodnak.

A Fővárosi Ítéletábra egyetértett a Fővárosi Törvényszék döntésével mind a kiszabott szabadságvesztések tartamát, mind - két kivétellel - a végrehajtás próbaidőre történt felfüggesztését illetően. A felelősségre vonás időszerű megtörténte esetében a hasonló bűnelkövetőknél fel sem merülhet, hogy ne végrehajtandó börtönbüntetést alkalmazzon a bíróság. Az adott esetben azonban a 9 éves időmúlás, amely a vádlottaknak egyáltalán nem róható fel, alapvetően meghatározta a helyes és differenciált tartamban meghatározott börtönbüntetések végrehajtása felfüggesztésének lehetőségét és indokát. Az adócsalás tettei az adóhátrányt befizették, cselekményüket megbánták és a tőlük telhető módon reparálták. Ennyi idővel az elkövetés után sem esetükben, sem a bűnségédként őket segítőkkel szemben nem lenne méltányos a börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése.

A IV.r. és VIII.r. vádlottak a bűncselekményeket felfüggesztett szabadságvesztés próbaidéje alatt követték el, esetükben a végrehajtás felfüggesztését a törvény kizárja. Büntetései tartama kellően igazodik a bűncselekmények tárgyi súlyához és alanyi bűnösségük mértékéhez.

Az ítéletábra fentiekből kitűnően sem a büntetések súlyosítására, sem azok enyhítésére nem látott megfelelő indokot egyik vádlott esetében sem.

Az ítéletábra nem talált elfogadható okot VI.r. vádlott előzetes mentesítésére.

Az előzetes mentesítés a szabadságvesztés próbaidőre felfüggesztése mellett további kedvezményt jelent. Az érdemesség megítélésénél az elkövető személyi viszonyai, a bűncselekmény jellege és annak körülményei egyaránt hangsúlyosak. Az előző szempontok figyelembevételével nincs kellő alap arra, hogy a védői indítvány szerint VI.r. vádlottat az ítéletábra előzetes mentesítésben részesítse.

Az elsőfokú bíróság 2014. szeptember 19. napján a tárgyalást megismételte, ezért az ítélet bevezető részében az előző tárgyalási napok feltüntetése szükségtelen, ugyanakkor az ítélet kihirdetésének dátuma hiányzik. Az ítéletábra ezért ezeket a pontatlanságokat helyesbítette.

Az ítélet rendelkező részében V.r. vádlott nevében elírás történt, továbbá szükséges az előző névviseletét is rögzíteni, hiszen az ítélet is többször V.a r. vádlotként hivatkozik a személyére.

A nyilvános ülésen felmutatott személyi okmányok alapján az ítéletábra rögzítette a megjelent vádlottak új személyazonosító igazolványának számát.

Az elsőfokú ítéletben a bíróság tetemes összegű bűnügyi költség megfizetésére egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat, s ezen kívül külön VII.r. és XII.r. vádlottakat. A bűnügyi költség összege

azonban számszakilag nem felel meg az iratok tartalmának, nem szerepel benne több tétel, nem tüntette fel továbbá az államot terhelő tolmács díjak összegét sem. A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés indokolása teljességgel hiányzik, mindössze annyi szerepel, hogy a vádlottak a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelesek a felmerült bűnügyi költséget viselni.

Az ítélet tábla ezért az elsőfokú ítélet bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését a Be.373.§ (1) bekezdés III/a./ pont alapján hatályon kívül helyezte és a Fővárosi Törvényszéket a Be.578.§ (1) bekezdése szerinti különleges eljárásra utasította.

Ugyancsak különleges eljárás lefolytatása szükséges az eljárásban lefoglalt bűnjelek tekintetében, miután erről semmilyen ítéleti döntés nem született. (Be.571.§)

Az elsőfokú ítélet további rendelkezései törvényesek, ezért azokat az ítélet tábla a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselése a Be.381.§ (1) bekezdésén és a Be.338.§ (1) bekezdésén alapul.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a Be.386.§ (1) bekezdésében felsorolt okok hiányában, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégium 1/2007. Bk. vélemény B/II/1/a. pontjára is, további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2016. év június hó 23. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.

előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 18.B.1115/2009/111. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.309/2015/53. számú ítéletében foglalt változtatással valamennyi vádlott tekintetében 2016. június 23. napján jogerőre emelkedett és I.r., II.r., III.r., V.r., VI.r., VII.r., IX., X.r., XI.r., XII.r. és XIII.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2016. év június hó 23. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes

tisztviselő